

РЕШЕНИЕ

№ 3929

гр. София, 15.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2896** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Я. М. О. от [населено място], чрез пълномощника му – адв.Ц. Г. от САК, срещу Решение № 20046290 от 18.02.2021 г., постановено по НАХД № 15551/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 108 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № НП-00156/23.10.2020 г., издадено от Председателя на КПКОНПИ.

С оспореното НП на касатора Я. М. О., на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв. за извършено нарушение на чл.38, ал.1, т.2 във вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

В жалбата се развиват доводи за неправилност и незаконосъобразност на постановеното от СРС решение, като се претендира отмяната му. От касационната инстанция се иска постановяването на ново решение, с което да се отмени наказателното постановление. Изложени са съображения, че въззивния съд неправилно не е приложил разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, за приложението на който са налице всички предпоставки, като приложението на нормата не е изключено и при формалните нарушения. Сочи се, че неправилно първоинстанционния съд не е отчел като смекчаващо обстоятелство и разпространените указания от КПКОНПИ указания

до общинските съветници, дадени с писмо изх.№ 7630/15.05.2020г., съгласно които задължението по закона лица, които са подали встъпителна декларация в срока 01.12.2019г. – 02.01.2020г. нямат задължение да подадат ежегодна декларация за 2019г., освен при промяна на обстоятелствата, настъпили за 2019г., след подаване на встъпителната декларация. Твърди се, че няма основание касатора да бъде третиран различно от общинските съветници, доколкото и той, съобразно заеманата длъжност е посочен заедно с тях в кръга на задължените лица по чл.6 ал.1 т.32 от ЗПКОНПИ и като такова лице е подал встъпителна декларация на 04.12.2019г. Като смекчаващо обстоятелство се иска и отчитането на срока на забавата, както и факта, че декларацията е подадена преди съставянето на АУАН.

В проведеното съдебно заседание, касаторът, чрез адв.Г., поддържа касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът по касационната жалба, се представлява от юрисконсулт Т., оспорва касационната жалба. Счита, че СРС правилно е приел, че в случая липсват предпоставки за приложението на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XIX- ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. След обсъждането им е приел, че с Трудов договор №131/04.11.2019г. Я. М. О. е бил назначен на длъжността заместник кмет на [община], като постъпил на работа на 04.11.2019г. На 04.12.2019г. О. подал встъпителна декларация до КПКОНПИ. През 2020г., с оглед обявеното в страна извънредно положение до 13.05.2020г., срока за подаване на ежегодна декларация по реда на ЗПКОНПИ е удължен до 15.06.2020г. Касаторът не подал ежегодна декларация в този срок, а подал ежегодна декларация на 28.07.2020г. с вх.№ ГЗ991/28.07.2020г. В подадената ежегодна декларация Я. О. не декларира нови обстоятелства. На 18.08.2020г. свидетелят Р. П. П., на длъжност „главен специалист” в дирекция „Публичен регистър” на КПКОНПИ, извършила проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници ежегодни декларации за имущество и интереси на лицата, задължени по ЗПКОНПИ да подават ежегодни декларации относно придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и чужбина по чл. 37, ал. 1, т. 1 - 11 от ЗПКОНПИ през предходната календарна година в срок до 15 май 2020 година. По време на проверката установила, че Я. О., на длъжност зам.кмет на [община], не е подал пред КПКОНПИ ежегодна декларация за придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи в страната и чужбина по чл. 37, ал. 1, т. 1 - 11 от ЗПКОНПИ през предходната 2019 година, в срока по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, като съгл. § 49а от Предходните и заключителни разпоредби на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното

събрание от 13.03.2020г., и за преодоляване на последиците (загл.доп. ДВ, бр.44/2020г.) през 2020г. декларациите по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ се подават в срок до един месец след отмяната на извънредното положение (един месец след 13.05.2020г.). Служителката

изпратила на О. покана да се яви за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение. Касаторът не се явил, поради което на 26.08.2020 г. свид. П. съставила АУАН № ПР- 344/26.08.2020г. за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 2 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Въз основа на АУАН е издадено оспореното НП, в което е налице идентичност при фактическото описание на нарушението и посочената правна квалификация с посочените в АУАН. По отношение на приложението на чл.28 от ЗАНН в НП е посочено, че след обсъждане на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, няма основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не представлява маловажен случай, предвид обществената значимост на задълженията, предвидени в ЗПКОНПИ, последвано от обяснението на понятието „вредни последици“, съгласно ТР 6/15.11.1973г. по н.д. 2/73г. на ОСНК.

От правна страна съдът е приел, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че извършеното не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Въззивния съд е посочил, с оглед довидите на касатора във въззивната жалба, че указанията на Председателя на КПКОНПИ до общинските съветници, избрани през 2019г. за подаване на ежегодна декларация, ако са подали встъпителна такава и няма промяна в обстоятелствата, след подаването ѝ, не са относими към заместник – кметовете, доколкото същите не са изрично посочени като нейни адресати. С посочените мотиви СРС е потвърдил НП. По отношение на допуснатата грешка в обстоятелствената част на НП относно посочването, че касатора е „председател на Общински съвет [населено място]“ е приел същата за техническа, която не внася неяснота относно качеството, в което касатора е санкциониран за извършеното нарушение.

Касационната инстанция, в настоящия състав, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Касаторът е бил уведомен за решението на съда на 02.03.2021 г. Жалбата е подадена чрез Софийски районен съд същият ден, т.е. в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Районният съд е установил фактическата обстановка и изследвал релевантните за спора обстоятелства. Независимо от това, касационната инстанция намира, че от въззивния съд е подценено значението на указанията от 15.05.2020 г. на председателя на КПКОНПИ, изпратени с писмо с изх. № ЦУ01/7630/15.05.2020 г. до председателите на общинските съвети. С указанията, във връзка със запитвания дали общинските съветници, избрани на местните избори 2019 г. и подали встъпителни декларации за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ в срока по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ и съобр. § 68 от ПЗРЗПКОНПИ, следва да подават и ежегодни декларации за 2019 г., КПКОНПИ е приела, че за общинските съветници, изпълнили задължението си да подадат пред КПКОНПИ встъпителна декларация за имущество и интереси в срок от 01.12.2019г. до 02.01.2020г., не възниква задължение

за подаване на ежегодна декларация за предходната 2019 г., като изключение от това са случаите, в които общинските съветници са придобили имущество до 31.12.2019г., след подаване на встъпителната декларация, което не е декларирано със същата. Посоченото писмо с указанията на КПКОНПИ е постъпило в Общински съвет М. на 19.05.2020г. и с него е запознат и Я. О. в качеството му на заместник кмет на [община].

Съдът намира за основателни доводите в касационната жалба, че липсват основания касатора да се третира различно от общинските съветници и да не бъде освободен като тях, с указанията на административнонаказателния орган, от задължението да подава ежегодна декларация по ЗПКОНПИ, при подадена встъпителна такава за 2019г. и при липса на промяна в обстоятелствата след подаването ѝ. При положение, че нормата на чл.6 ал.1 т.32 от ЗПКОНПИ включва в обхвата си „кметовете и заместник-кметовете на общини, кметовете и заместник-кметовете на райони, председателите на общинските съвети, общинските съветници и главните архитекти на общините и районите“ необяснимо е защо само една част от задължените лица, посочени в нея, са освободени от подаване на ежегодна декларация за 2019г., а останалите лица – не са, нещо повече – биват санкционирани при неподаване на ежегодна декларация в срок.

Съгласно чл.11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Нормата на чл. 14 ал.1 от НК изключва умишъла на дееца за извършване на престъпление, респ. и нарушение, при незнанието на фактическите обстоятелства, които принадлежат към състава на престъплението/нарушението. Така, след като касатора е възприел липсата на задължение за подаване на ежегодна декларация за 2019г., произтичащо от писмото на председателя на КПКОНПИ до председателите на общинските съвети, при подадена встъпителна декларация за същата година, безспорно е, че у него липсва умишъл за осъществяване на нарушението.

Като е тълкувал указанията в писмото, като относими единствено за общинските съветници, тъй като само те били посочени в същото, въззивния съд е преценил неправилно значението на този доказателствен източник. Без значение за съдържателната част на указанията в писмото е посочената норма на параграф 68 от ПЗР към ЗКОНПИ (Нов - ДВ, бр. 21 от 2018 г., в сила от 23.01.2018 г.), който текст касае влизането в сила на задължението за деклариране за общинските съветници, след като и за касатора, датата на възникване на задължението му за деклариране е идентична (04.11.2019г.) и доколкото в писмото се сочат декларациите по чл.35 ал.1 т.2 от ЗПКОНПИ.

Налице е субективна несъставомерност на деянието при наличие на хипотезата на чл. 14, ал. 2 от НК, защото подсъдимият не е знаел фактическите обстоятелства, които принадлежат към състава на престъплението, като самото незнание на тези обстоятелства не се дължи на непредпазливост. Липсата на верни представи у касатора относно задължението му за подаване на ежегодна декларация, формирани от указанията в писмото на КПКОНПИ, обосновава приложението на чл.14 от НК и е основание за отмяна на решението на СРС и на потвърденото с него наказателно постановление.

Касационната инстанция, извън приложението на разпоредбата на чл.14 от НК,

намира и че в конкретния случай независимо, че административното нарушение, за извършването на което е издадено наказателното постановление, е формално по своя характер и за съставомерността му не е необходимо настъпване на вредни последици, случаят е маловажен. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Предвид характера на нарушението, както и при липсата на обстоятелства, подлежащи на деклариране, предвид това, че О. е подал декларацията на 28.07.2020 г., степента на обществената му опасност е по-ниска от тази на обичайните случаи на нарушения по чл.38, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ. В настоящия случай налагането на административно наказание - „глоба“ по чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, дори и в минималния размер от 1000 лева, е прекомерно тежко за изпълнение на задължението и не би отговорило на целите, заложи в чл. 12 ЗАНН. Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. В случая предпоставките на чл. 28, б. „а“ ЗАНН са били налице, но наказващият орган не го е приложил и на това основание издаденото НП е следвало да бъде отменено. Съгласно ТР № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. „а“ ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност. Като е достигнал до извод, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено.

Доводите на касатора, че чл. 28 ЗАНН не следва да се прилага, поради значимостта на задълженията, предвидени в закона, съдът намира за несъстоятелни. Законодателят не е предвидил ограничение за приложението на института на маловажния случай и чл. 28 ЗАНН следва да се прилага всякога, когато са налице предпоставките за това, както е в процесния казус.

По изложените съображения, настоящият касационен състав намира, че оспореното решение, както и потвърденото с него НП, следва да бъдат отменени.

Предвид изхода на спора на касатора следва да се присъдят разноски в доказвания им размер от 300 лева - заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 18.01.2021 г..

Воден от гореизложеното Административен съд София – град, XIX – и касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 20046290 от 18.02.2021 г., постановено по НАХД № 15551/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № НП-00156/23.10.2020 г., издадено от Председателя на КПКОНПИ.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, [населено място], пл. „Света Неделя“ №6 да заплати на Я. М.

О., ЕГН [ЕГН], сумата от 300 /триста/ лева, представляваща направени разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.